

Reva

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Mart 2014

Vuslata adım adım yaklaşırken
Yanılığımı imiş her şey
Yaşanmış sanılan.
Ağır aksak adımlarken yolu
Bilip bilmeden gelmiş sonu.

Sofrada neşe, elem, hüzn
Ve senin o küskün yüzün.
Reva görülen her ne ise
İstikametim ayrıldı senden nihayetinde.

Dingindi gün, dingindi ömür
Yalpalasam da göğüm dönüktü yüzüm.
Ve miladım; karanlıktan aydınlığa
Pervane olduğum o eşsiz ışığın.
Müstesnaydın, bu muydu bana gördüğün reva.

Susmak mı çare
Kaçıp gitmek mi bilinmezliğe
İssiz bir kulun yakarışı
Ellerim uzanırken gökyüzüne.

Ne gören var ne soran
Hep olduğu gibi sığınağım Yaradan.
Hep ve tek ve temiz
Pür-ü pak gönüldeki o derin dehliz.